

ПРОТОКОЛ

№ 24

от двадесет и четвъртото заседание на Великотърновския общински съвет,
проведено на 22.03.2017 г. от 11.00 часа в залата на МДТ „Константин
Кисимов”, гр. В. Търново. Присъстват 37 общински съветници.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Добър ден! Налице е необходимият кворум за откриване на днешното заседание на Общинския съвет.

На заседанието присъстват кметът на община Велико Търново - инж. Даниел Панов, Ева Майдел – член на Европейския парламент от Република България, Георги Първанов – президент на Република България, мандати 2002 – 2012 г., областният управител на област Велико Търново Николай Йоцов, делегации от побратимените градове с ръководители на делегациите: Бурса – Турция – Абдулах Карадайъ – заместник-кмет Голяма община; Зугло, Будапеща – Унгария – г-жа Моника Тютюнкова – общински съветник и Хаен – Испания – Франциско Санчес – кмет. Присъстват и началникът на НВУ „Васил Левски” – бригаден генерал Пламен Богданов, ректорът на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий” – проф. д-р Христо Бонджолов, кметове, председатели на общински съвети и кметски наместници, почетни граждани, носители на награда „Велико Търново”.

Преди да преинем към нашата работа, ще ми позволите да кажа няколко думи по повод днешния празник.

Госпожи и господа, приятели на Велико Търново, днес е специален ден за нашия град, но специален не като протоколно прилагателно, специален е, защото Велико Търново е част от сърцата ни, специален е, защото Велико Търново е вечен град на България. Но вечността е състояние, което се гради както в миналото, така и в настоящето, така и в бъдещето. Миналото е гордост, но и отговорност. Отговорност с главна буква „о”; отговорност пред настоящето и бъдещето; отговорност, която носим всички ние, които сме тук, а тук сме избраните от гражданите на Велико Търново кмет на града, общински съветници; тук са част от бъдещите депутати на Велико Търново. Днес отговорността се изразява в съвместното решаване на проблемите на хората; в решаването на проблема за децентрализацията; така и ремонтване на пътя Никополска ад Иструм; в решаването на проблемите за добруването на университетите на Велико Търново, но и в асфалтирането на улица „Оплченска”.

Ситуации решаваме всеки ден, но за решаването им е важно нашето единение, защото единни ще сме силни, защото Велико Търново не е просто част от сърцата ни; Велико Търново е част от туптящото сърце на велика България, която ще пребъде и след нас.

И за да усетим величието на града ни, искам преди да започнем работа по дневния ред, да Ви поздравя с една песен от децата на Велико Търново. С мисъл за тях трябва да вземаме всяко едно решение, защото те са бъдещето на този славен град. Моля, аплодисменти за хор „Пеещи камбанки”!

След изпълнението на детската група заседанието продължи своята работа.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Ние мислим за децата на Велико Търново; надявам се, всички ние, защото както казва и Дядо Владика: „Мнозина са избрани, малцина са призвани”.

Предлагам следния проект за дневен ред:

1. Удостояване със званието „Почетен гражданин на Велико Търново” съгласно ЗМСМА и Правилника за символите, печата и отличията на Община Велико Търново.

2. Връчване на наградата „Велико Търново” съгласно Правилника за символите, печата и отличията на Община Велико Търново” и Статута за наградата „Велико Търново”.

Давам думата за изказвания по дневния ред.

Ако няма желаещи за изказване, подлагам на гласуване дневния ред.

Тъй като в тази зала няма електронна система за гласуване, бих предложил лявостоящите общински съветници да преброят гласовете.

Гласуването е явно, с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници.

Дневният ред се приема с 33 „за”, „против” няма, „въздържал се” няма.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Удостояване със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“.
2. Връчване на награда „Велико Търново“.

ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТНОСНО: Удостояване със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Удостояване със званието „Почетен гражданин на Велико Търново” съгласно ЗМСМА и Правилника за символите, печата и отличията на Община Велико Търново.

Г-н НИКОЛАЙ ИЛЧЕВ: По първа точка давам думата на председателя на Великотърновския общински съвет – г-н Венцислав Спирдонов.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Уважаеми гости, Комисията по чл. 11 от Правилника за символите, печата и отличията на община Велико Търново на заседание, проведено на 14.03.2017 г., разгледа постъпилите предложения от ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“; предложение от Клуб „Патриарх Евтимий“, гр. Велико Търново; предложение от колегиума на Националния институт с музей при БАН, филиал Велико Търново; предложение от Съюза на българските художници, представителство Велико Търново, за „Почетен гражданин на Велико Търново“ да бъде удостоен проф.д.и.н. Иван Асенов Тютюнджиев. Има писмо за подкрепа на номинацията от Апелативен съд Велико Търново и становище от Даниел Панов – кмет на община Велико Търново, проф.д.и.н. Иван Асенов Тютюнджиев да бъде удостоен със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“.

Комисията единодушно подкрепи проф.д.и.н. Иван Асенов Тютюнджиев да бъде удостоен със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“.

Давам думата на проф. д-р Христо Бонджолов – ректор на ВТУ да представи кандидатурата.

Проф. д-р ХРИСТО БОНДЖОЛОВ – ректор на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“: Преди да представя кандидатурата на проф. Тютюнджиев, искам да честитя празника на всички; на всички търновци, на всички българи. Това е празник на пролетта, но нека да не забравяме, че това е един от най-хубавите религиозни празници, нека да не забравяме, че това е празникът Младенци, Свети 40 мъченици, от който, ако се вярва на легендите за приказките на баба Ванга, като се изправи този храм, трябва да се изправи и България. Да се надяваме, че така ще бъде! Честит празник!

Уважаеми г-н Панов, уважаеми г-н Спирдонов, уважаеми общински съветници, уважаеми гости на тържествената сесия на Общинския съвет, на свое заседание от 20.02.2017 г. Академичният съвет на Великотърновския университет с пълно единодушие взе решение да номинира проф.д.и.н. Иван Асенов Тютюнджиев - декан на Историческия факултет на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“ за почетен гражданин на община Велико Търново.

Званието „почетен гражданин“, с което община Велико Търново удостоява заслужили дейци на българската култура, наука и изкуство е утвърдена традиция. Тя е одобрявана от възможно най-широки обществени слоеве и се ползва със заслужен авторитет. Сред номинираните и носителите на това високо признание са и редица учени и преподаватели от ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ - най-голямата, ползваща се с висок престиж академична образователна институция в старата столица.

Историческият факултет има традиции в отразяването на историята и културата на град Велико Търново, но безспорно водеща фигура в това отношение е деканът на факултета проф.д.и.н. Иван Асенов Тютюнджиев, написал шест солидни монографии и десетки студии и статии за историята на търновската църква, търновската община и Велико Търново през епохата XV – XIX век.

Номинирането на проф. Тютюнджиев. Роден в с. Константин, Великотърновска област; възпитаник на Великотърновския университет, завършил с пълно отличие висшето си образование; преподавател в университета от 1 ноември 1974 г. Надали се нуждае от подобно представяне, тъй като става дума за утвърден представител и учен-историк, ползващ се с признание в страната и в чужбина. По думите на академик Гюзелев проф Тютюнджиев е водещ учен в областта на българската църковна история и всеки, който проучва църковното ни минало, задължително трябва да познава неговите трудове”. В своето академично израстване проф. Тютюнджиев е заемал позиции на ръководител катедра „Стара и средновековна история, археология и етнография”, заместник-декан на Историческия факултет, заместник-ректор по международната дейност на Великотърновския университет, а понастоящем е декан на Историческия факултет.

В своите научни изследвания, посветени най-вече на историята на българския народ XV – XIX век, проф. Тютюнджиев издирва и публикува неизвестни и слабопознати български, гръцки и други извори, които показват миналото на Велико Търново в нова светлина. Неговите солидни монографични трудове „Търновската митрополия XV – XIX в.”, „Търновският епископат XII – XXI век”, „Османо-турски документи за търновската църква XVIII – XIX век” доведоха до съществена преоценка на ролята на Велико Търново като църковен и духовен център не само в българските земи, но и в православния свят. Предпоследната книга на проф. Тютюнджиев - „Дневник

на Света митрополия 1870 - 1871 г.”, е още един изключително важен източник не само за учените, а и за широката общественост, за мястото на Велико Търново като духовен център, за историята на старопрестолния град и търновската община и свързаните с тях десетки градове и селища на север и на юг от Стара планина. Последната книга на проф. Тютюнджиев е сборник с непубликувани документи, издирени в руските архиви за Велико Търново и Великотърновския край по времето на руско-турската освободителна война 1877-1878 г. Сведенията имат оригинален характер и въз основа на тях се разкриват важни моменти от участието на търновските граждани в събитията от онова време, както и моменти от битата и ежедневието им. Освен посочените издания проф. Тютюнджиев е автор и на други монографии, статии, учебни помагала и т.н., в които историята на Търново е изследвана на фона на събитията от националната ни история и на многовековната ни култура.

Висока оценка заслужава и обществената активност на проф. Тютюнджиев, която наистина носи престиж на Великотърновския университет и на старата столица. Достатъчно е да посочим многобройните му участия в предаванията за история и култура в различни национални и регионални телевизии, радиопрограми, списания, вестници и други медии. Нашият уважаван колега неведнъж е включван в представителни делегации, като достойно представя страната ни и град Велико Търново на различни авторитетни културни и обществени форуми и събития.

Не можем да не отбележим неговите заслуги за пренасянето от град Твер – Русия, във Велико Търново на част от тленните останки на ген. Гурко, които тържествено бяха положени в Руската църква „Възкресение Христово” в града. Проф. Тютюнджиев е избран от Академичния съвет на Тверския държавен университет за негов почетен професор с Решение № 64 от 30.03.2016 г. От 2011 г е ръководител на международната магистърска програма „Културно-историческо наследство в България и Русия” съвместно с Историческия факултет на Тверския държавен университет. Награден е с ордена „За веру и труда” на Руската православна църква през 2012 г. , както и с почетен знак „За усердие в наукам”. Тези негови активи са от несъмнена полза за укрепване на връзките между побратимените градове Велико Търново и Твер – Русия.

През 2016 г. проф. Тютюнджиев бе награден с Почетния знак на ректора на Великотърновския университет.

Уважаеми г-н Панов, уважаеми г-н Спирдонов, уважаеми членове на Общинския съвет, уважаеми гости, могат да бъдат посочени и редица други научни и обществени приноси на проф. Тютюнджиев за изучаването на историята и културата на град Велико Търново и за издигането и утвърждаването на авторитета на старата столица в национален и международен мащаб, но и казаното дотук е достатъчно Академичният съвет на Великотърновския университет да постави на Вашето внимание единодушното си решение проф.д.и.н. Иван Асенов Тютюнджиев да бъде удостоен с авторитетното звание „Почетен гражданин на община Велико Търново”.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Колеги съветници, давам думата за изказвания по точка първа от дневния ред.

Няма изказвания.

Поставям на гласуване предложението проф.д.и.н. Иван Асенов Тютюнджиев да бъде удостоен със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“.

Гласуването е явно, с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници.

Моля, лявостоящите общински съветници да преброят гласовете!

Моля да гласуват общинските съветници от 4 ред! 21 съветници гласуват „за“.

Моля да гласуват общинските съветници от 5 ред! 12 съветници гласуват „за“.

„Против“ и „въздържал се“ няма.

С 33 гласа „за“ проф.д.и.н. Иван Тютюнджиев се удостоява със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“.

РЕШЕНИЕ № 576

На основание чл. 21, ал.1, т. 22 от ЗМСМА и чл. 12, ал.1 от Правилника за символите, печата и отличията на Община Велико Търново, Великотърновски общински съвет:

Удостоява със званието „Почетен гражданин на Велико Търново“

проф. д.и.н. Иван Асенов Тютюнджиев

Заповядайте, проф. Тютюнджиев.

Г-н Даниел Панов връчи знака с лента и реверната значка за почетен гражданин на проф.д.и.н. Иван Тютюнджиев.

Г-н Венцислав Спирдонов връчи на проф.д.и.н. Иван Тютюнджиев Решението на Общинския съвет.

Проф.д.и.н. ИВАН ТЮТЮНДЖИЕВ: Уважаеми г-н Панов, уважаеми г-н Спирдонов, уважаеми г-н президент Първанов, уважаеми г-н ректор, уважаеми членове на Общинския съвет на град Велико Търново. Приемам тази награда като едно голямо признание за личните ми усилия, за творчеството ми, посветено на историята и културата на този град, но и като признание за академичната общност и всички изброени организации, които ме подкрепиха не само при избора ми, но са ми давали рамо и през целия ми творчески път.

Хубаво е човек да получава награда, но в ухото ми жужи онази мисъл на великия Чудомир: „Избраха ме за народен представител, когато и себе си не можех да представя”. Надявам се все още да съм в тази възраст - зрялата творческа възраст, когато все още бих могъл да дам нещо, разбира се, като научни изследвания за популяризиране и изучаване на историята на този град. Всъщност бих искал да кажа, че общинското ръководство на град Велико Търново и лично г-н кметът Панов не за първи път проявяват разбиране към академичната общност, въобще към проблемите на българската хуманитаристика, която в това бездуховно време търпи и страда. Ще припомня само един факт – преди две години с личната помощ на г-н Панов организахме най-голямата научна конференция, посветена на великите Асеновци. Подготвиха я моите колеги от Катедрата по стара и средновековна история проф. Павлов, доц. Кънев, доц. Лазаров, но всъщност тя обедини усилията на десетки учени от страната и чужбина за прослава на делото на търновските Асеновци. За тази подкрепа ние благодарим и тук е първото официално място, където аз бих могъл да изкажа своята благодарност. Всички,

които ме познават, знаят, че аз не се занимавам с дребни политически заигравания; това е едно признание към стопанина на този град, който мисли не само за неговото икономическо, но и за неговото културно и научно развитие. Благодаря още веднъж!

Позволете ми да кажа няколко думи за моите научни занимания в центъра, на които стои град Велико Търново. Аз се занимавам преди всичко с църковната история на града, но тя е не по-малко достойна от политическото му минало, защото в средновековието Търновската патриаршия е била наричана „майка на българските църкви”. Търновските патриарси величават сами себе си като „стълбове на православие”. Те са онзи стожер на източното православие, което им дава основание да се гордеят, че оглавяват тази най-голяма и първа поместна славянска църква. Нещо повече, в средата на XIV век Търновският патриарх ръкополага сръбския, преди това слага короните на главите на сръбските владетели. Малко по-късно в една знаменателна година – 1375 г., трима велики търновци застават начело на три поместни църкви: в Търново просиява Патриарх Евтимий, в Сърбия – Патриарх Ефрем, чието житие беше публикувано от проф. Павлов преди години, а в Русия – Всеруският митрополит Киприян. Всички те са родственици, те са с търновско гражданство, казано на съвременен език, но те разнасят славата на Търново в целия гръкоправославен свят.

Малко по-късно, малко парадоксално, защото след османското завоевание като че ли политическият живот стихва, но духовното извисяване на търновските българи все още дава своето влияние в целия гръкоправославен свят. През 1439 година източната делегация на събора във Ферара-Флоренция се води не от кого да е, а от незаконнородения син на Цар Иван Шишман патриарх и Цариградски патриарх Йосиф. Тук, на този събор присъстват редица търновци и цяла една плеяда от българи. Наистина парадоксално за най-голямото събитие в международния живот на XV-то столетие, защото източната делегация брой 700 души. Там е и търновският митрополит Игнатий, там е и молдовският митрополит Дамян, за които Патриарх Йосиф Втори ги вика и им казва: „Нима вие не сте от моята килия и от моето семейство”. Той директно указва търновското родство и произход на тези много значими фигури в йерархията на източното православие. Българин е бил и присъстващият руски митрополит Исидор, българин е и неговият дякон Григорий, който носи прозвището Григорий Българин, българин бил и бъдещият цариградски патриарх Григорий Втори Мама.

Може би сте гледали телевизионни предавания, посветени на светия град Йерусалим, в които се казва, че от времето на османското владичество там българско присъствие няма. Намерените от мен документи опровергаха категорично това становище. В XVII в. двата най-големи манастира в Йерусалим - „Свети Сава Освещени” и „Свети Архангели”, били населявани от монаси българи, които се гордеели, че били „от търновская царская рода”. Техният игумен, също така българин, изразил непокорство, нежелание да се покорява на йерусалимския патриарх, защото и неговият произход е бил знатен. Между впрочем, там, в манастира „Света Екатерина”, има една приписка в една книга, на която пише: „И дойде в този ден Койчо от Беяковец до мега Турнаво”. Приписката е написана на гръцки език, т.е., за първи път в ранните векове на османското владичество Търново се споменава с този псевдоним - Велико Търново Хората и от онази епоха знаят, че този град е велик; царстващият град си остава такъв. Търновският митрополит, като наследник на патриаршия, е пръв между всички в

българските земи. Той се нарича „митрополит на Търново и предшественик екзарх на цяла България”. Като такъв той участва, условно казано, защото през вековете много от онези събития с изключителна важност за източното православие и въобще за политическия живот в Европа, в тях участват търновските духовници. Само ще дам няколко примера. Признанието на царското достойнство на руския владетел става с участието и подписа на търновския митрополит Игнатий; издигането на руската църква в сан на патриаршия, заемането на мястото на българската, която вече е унищожена, става с решението, поднесено от търновския митрополит Дионисий. На събора в Цариград източните патриаршии решават съдбата на руската църква, но този, който стои начело на делегацията, посетила Русия, е търновският митрополит Дионисий. Той се среща с царя, с вече признатия патриарх Йов; служат заедно в руските църкви в Москва, а бил посрещнат с титула като „властител всяка България”.

Значението на търновската църква продължава и в по-късните векове по време на османското владичество. Само ще кажа един факт: по време на голямата италианско-турска война за остров Крит този, който донася сведения на руския цар, е търновският митрополит. Той пише писма, с които го уведомява за политическата ситуация. Имах възможност да публикувам тези документи, които са извънредно интересни. В тях той се обръща към руския цар като към „моето чедо”, като същевременно казва, че „така както споменавахме твоя баща в нашите молитви и нашите служби, така ще споменаваме и твоето име”, т.е. очакването след краха на кръстоносната идея, след нейното изчерпване, когато става ясно, че Западът не може да помогне на християнския Изток с организирането на кръстоносни походи, започва да се ражда идеята за освобождение с помощта на друга сила, за предпочитане е било това да бъде православна Русия – най-голямата православна държава. Виждаме, че искрицата я има още през XVII-то столетие. В епохата на Възраждането Търново е център на борбата за духовна еманципация. Именно тук, в една от нейните епархии – Врачанската, започва борбата за църковна независимост. Твърде скоро центърът от Враца се прехвърля в Търново, а търновските граждани застават начело на националната борба за духовна еманципация. Документите, които публикувах от „Дневника на Търновската митрополия” доказват изключителната роля на Търново, на търновската църковна община в тези събития. На събора в Цариград, обявил независимостта на българската църква, единствено Търново има четирима представители всички останали са с по двама, най-много трима. А за ролята на Иларион Макариополски няма нужда да говоря повече. След Освобождението Търново се управлява от една интелигенция – хора, които са завършили по едно висше учебно заведение на Изток или Запад, а понякога това е една военна академия. Това е един търновски елит, който беше изследван от колегата ми Милко Палангурски и който действително поема съдбините на Търново в свои ръце. Имах удоволствието да бъда съпричастен към написването на историята на Апелативния съд във Велико Търново – такива личности, с които всяка една нация би се гордяла.

Уважаеми членове на институционалното управление на град Велико Търново, искам да Ви честитя днешния празник и да Ви уверя, че с Вашите и с нашите академични усилия, надявам се да отведете този град, който Иречек нарича „най-красивия град на Европа”, към едно по-добро бъдеще! Благодаря Ви за вниманието и за високото признание!

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Благодаря за лекцията на проф. Тютюнджиев! Той ми припомни защо съм горд възпитаник на най-добрия университет в България – Великотърновския. Той ми е преподавал два семестъра, за което още един път благодаря на Господ, че съм имал възможност да слушам неговите лекции!

ПО ВТОРА ТОЧКА ОТНОСНО: Връчване на награда „Велико Търново“.

По точка 2 от дневния ред ще зачета чл. 6 от Статута на наградата „Велико Търново”, приет с Решение № 78 от 17.02.2000 г., а именно: „Чл. 6. Носителите на наградата се определят от комисия, включваща трима представители от администрацията, определени от кмета на града, един от които е председател; трима общински съветници, един журналист, един представител на Стопанската камара и ректора на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий”.

В тази връзка давам думата на председателя на Комисията – заместник-кмета на община Велико Търново – г-н Ганчо Карабаджакков.

Г-н ГАНЧО КАРАБАДЖАКОВ: Скъпи гости, уважаеми съграждани, уважаеми г-н Президент, г-н Панов, на 17.03.2017 г. в изпълнение на Заповед на кмета на община ВТ се проведе заседание на Комисията по разглеждане кандидатурите за наградата „Велико Търново”, председател Ганчо Карабаджакков. След необходимите уточнения, размяна на мнения и проведено гласуване, комисията реши: Награда „Велико Търново” за 2017 година се присъжда на Милен Борисов Колев. Актьорът ветеран Милен Борисов Колев е номиниран от Клуба на дейците на културата, от Дружеството на българските журналисти и от Музикално-драматичния театър за наградата „Велико Търново”.

Милен Колев е един от най-знаковите артисти на МДТ „Константин Кисимов”. От 1959 година, след като е приет във ВИТИЗ в класа на проф. Сърчаджиев, е разпределен като актьор в нашия театър, където работи непрекъснато 37 години, до пенсионирането си.

По време на творческата си кариера Милен Колев е изиграл близо 8000 представления. Има над 100 роли в театрални постановки и във филми. Носител е на редица награди и отличия. Целият живот и професионални изяви на актьора Милен Колев са посветени на нашия град. В навечерието на неговата 80-годишнина считаме, че удостояването му с награда „Велико Търново” на общината за 2017 година е заслужено признание за активната му творческа дейност и израз на уважение към делото на живота му.

След представянето на Милен Колев кметът на общината му връчи наградата „Велико Търново”.

Г-н МИЛЕН КОЛЕВ: Това, че ме докараха с количка, не мислете, че съм труп. Просто от едно стъпало стъпих на друго и кракът ми се изкриви. Много, ама много сърдечно Ви благодаря, защото мислех, че 37-38 години прекарани тук, на това пространство, с хиляди страници текст и напрежение сърцето ми ще се пръсне. Никой не знае, много страдах за достойната търновска публика, която обичам безкрайно и няма да забравя до последния си миг.

Медалът е чудесен, красив - като мен, и ще го сложа на лично място в стаята, за да го виждам постоянно, защото той е с мен. Толкова съм обичал този театър, състава му, където минаха десетки актьори, с които съм, и до днес, които са живи, в прекрасни отношения. Те ми викат: „Миленчо”. Много е красив, ще го пазя до края на мига си, когато ще мога да дишам и да виждам. Дълбоко уважение и поклон пред хората, които са в залата! Аз не ги виждам, виждам само красиви глави. Нека животът ни бъде красив, лек и щастлив за всички! В голяма степен такъв живот съм имал и аз, от тази сцена, от това пространство, където сърцето ми ще хвъркне, ще спре. И съм се държал достойно, защото знаех, че тези хора, които са дошли, дали един, дали пет, дали целият салон, и правостоящи е имало, са дошли за мен и аз съм бил задължен да им отговоря със същото топло чувство.

Г-н ВАСИЛ ВЪЛЧЕВ – директор на МДТ „Константин Кисимов”: От името на МДТ „Константин Кисимов”, Поздравителен адрес:

Уважаеми г-н Колев, в навечерието на празника на Велико Търново и в навечерието на Вашата 80-годишнина ръководството на МДТ „Константин Кисимов” и творческият колектив Ви честитят наградата „Велико Търново” на община Велико Търново. 37 години Вашият творчески път бе неизменно свързан с Музикално-драматичния театър, стотиците роли, претворени от Вас на сцената на Великотърновския театър, ще останат в сърцата на зрителите, защото театърът е онази магия, в която чрез сълзи и смях се прочистват душите ни. На отвореното към театъра сърце годините не му тежат, те само добавят класа и достойнство. Честит юбилей!

Г-н МИЛЕН КОЛЕВ: Благодаря на г-н Директора! Макар че съм последният човек от трупата на театъра, той ме уважи и винаги ме е уважавал. Благодаря му, защото той заслужава да бъде директор!

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: В община Велико Търново са получени множество поздравителни адреси. Давам думата на г-жа Нелина Църова да прочете част от тях.

Г-жа НЕЛИНА ЦЪРОВА – директор на Дирекция „Култура и туризъм”: Уважаеми г-н Панов, уважаеми г-н Цветанов, уважаеми съветници, скъпи гости, уважаеми дами и господа, позволете ми от свое име да Ви поздравя с 22 март – деня на българския дух и величие. Честит празник!

В община Велико Търново е постъпил поздравителен адрес от президента на Република България, който имам удоволствието да прочета:

„Уважаеми г-н Панов, уважаеми дами и господа,

в този празничен ден бих искал да поздравя всички жители и гости на Велико Търново.

Още в първите години след Освобождението търновци възстановяват прекъснатата историческа традиция да почитат онези славни и съдбовни мигове, в които предците ни са удържали решителната победа при Клокотница под ръководството на цар Иван Асен II. Похвално е, че и до днес гордите жители на старопрестолно Търново продължават да тачат историята на родното място и да предават паметта за него на поколенията.

Град Велико Търново с основание се е утвърдил като един от непреходните символи на България. Множество исторически паметници разказват и до днес на посетителите от близо и далеч златните страници от родния летопис.

Уверен съм, че бъдеще имат онези народи, които помнят своето минало. Нека не забравяме, че колкото по-дълбоки и силни са корените ни, толкова по-устойчиви ще бъдем на днешните и утрешните бури!

Честит празник и на добър час!

Румен Радев – президент на Република България”.

В община Велико Търново към този час са постъпили поздравителни адреси от г-н Кшищов Краевски - посланик на Република Полша в Република България, от г-н Мариан Якубоци - посланик на Словашката република в Република България, от г-н Владимир Воронкович – посланик на Република Беларус в Република България, от г-н Микола Балтажи - посланик на Украйна в Република България, от г-н Корзин - кмет на гр. Твер – Русия, град – побратимен на Велико Търново.

Постъпили са поздравителни адреси от г-н Гълъб Донеv – министър на труда и социалната политика, от г-н Спас Попниколов – министър на регионалното развитие и благоустройството, от проф. Николай Денков - министър на образованието и науката, от г-жа Стела Балтова - министър на туризма, от д-р Илко Семерджиев – вицепремиер по социални политики и министър на здравеопазването, от г-н Йордан Моллов - финансов съветник в Комисия „Бюджет и финанси” при депутат Георги Ковачки, от г-н Цветан Цветков – председател на Сметната палата.

Много са и поздравителните адреси от кметове на общини. На първо място: поздравителен адрес от екипа на Националното сдружение на общините в Република България, от Управителния съвет на асоциацията на българските градове и региони, от г-жа Детелина Николова - областен управител на област Добрич, от г-жа Йорданка Фандъкова – кмет на София, от г-н Георги Георгиев - кмет на община Тунджа, от г-н Калин Каменов – кмет на община Враца, от г-н Добромир Добрев – кмет на община Горна Оряховица, от г-н Георги Димитров – кмет на община Карнобат, от инж. Емануил Манолов – кмет на община Павликени, от г-н Румен Павлов – кмет на община Стражица, от г-н Ивайло Симеонов – кмет на община Елин Пелин, от г-н Златко Живков – кмет на община Монтана, от г-жа Галина Стоянова – кмет на община Казанлък, от г-н Пенчо Чанев – кмет на община Златарица, от д-р Емил Караиванов – кмет на община Асеновград, от г-н Генчо Генчев – кмет на община Свищов, от г-н Георги Чакъров – кмет на община Полски Тръмбеш, от г-н Дилян Млъзев - кмет на Елена, от г-жа Таня Христова - кмет на община Габрово, от г-н Атанас Камбитов – кмет на община Благоевград, от г-н Пламен Стоилов – кмет на община Русе, от д-р Ивелина Гецова – кмет на община Лясковец.

Това са само поздравителните адреси, постъпили при нас до този час, със сигурност не са всичките.

Освен това, поздравителни адреси са получени и от контраадмирал Митко Петев - командир на Военно-морските сили на Република България, г-н Пламен Димитров - президент на КНСБ, г-жа Янка Такева – председател на Синдиката на българските учители, г-н Янко Янев – председател на Апелативния съд Велико Търново, г-н Петър

Христов – председател на Съвета на директорите Пи Ен Джи холдинг, проф. Георги Колев - ректор на Шуменския университет „Епископ Константин Преславски”.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Благодаря Ви! С това днешната сесия приключва. Закривам заседанието.

Заседанието беше закрито в 12.05 часа.

**ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОБЩНСКИ СЪВЕТ**

**МИРОСЛАВ МАРИНОВ
ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ**

**РОСЕН ИВАНОВ
ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ**

**НИКОЛАЙ ИЛЧЕВ
ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ**

**КАЛИНА ШИРОКОВА
ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ**

ПРОТОКОЛИРАЛ:
/Д. Филчева/